

Περιεχόμενα

Εισιγραφή

Εν αρχή

Μαντική πρωτοπορία

Τίτλος πρωτούποτου: MUSIC - A CRASH COURSE
Μετάφραση: Βάσο Γκούκοιον, Ελέν Δρακούλη
Επιμέλεια: Στ.ΒΙ. Ρηγοπούλου

Σελίδονοι σελίδας - Διαχορηφοι - Σχεδιαστος εξοριάλιον: WIND GRAPHICS ΕΠΕ

Στον ίσο δρόμο
Η γέννηση της απγγλικής μημετρησίας

10 Τέχνη αλά τραλάκα
12 Δραμη Αναγνώνη
14 Ας αρχίσουν οι χοροί
16 Γκλορίανα

Η λησμονή της Αγγλίας
Δημιουργία στη Βενετία
Στερεογεωνική Λεπτομέργια!

30 Η επιρροή κυρία τραγουδάει!
32 Η γέννηση της θύμας
34 Η γέννηση της θύμας

8 Τέχνη αλά τραλάκα
26 Δραμη Αναγνώνη
28 Η οργανική μαντική

36 Η σημβολική πρωτοπορία
38 Ο θεατρικός και αρχάριος, παρακαλό
40 Η θεατρική του κοράλ
42 Η βρετανική Αυτοκρατορία
44 Το μαρούκι στην Αγγλία
46 Σονάτες και κοντούρα
48 Ιταλική οργανική μαντική

- Διάλειμμα: οι κουκκίδες**
Πάσι σημβαλλέται η μαντική και μερικές
άλλες τεχνικές ολυμπογραφίες
- Αριθτολή μαντική**
Μετατακτική μαντική εκτός των φρίζων
ης Εξαληρίας
- Επτέλους - ένας συνθέτης!**
Η απρόγεγος πολιτευτική

- 10 Τέχνη αλά τραλάκα
12 Δραμη Αναγνώνη
14 Ας αρχίσουν οι χοροί
16 Γκλορίανα
18 Διάλειμμα
20 Ας σημειωθούν τα κορμάτα
22 Ο θεατρικός σύνδεσμος
24 Το μαρούκι στην Αγγλία
26 Σονάτες και κοντούρα
28 Ιταλική οργανική μαντική
30 Εσα, δίο, ρίπια...
32 Η γέννηση της θύμας
34 Η γέννηση της θύμας

- 36 Η σημβολική πρωτοπορία
38 Ο θεατρικός και αρχάριος, παρακαλό
40 Η θεατρική του κοράλ
42 Η βρετανική Αυτοκρατορία
44 Το μαρούκι στην Αγγλία
46 Σονάτες και κοντούρα
48 Ιταλική οργανική μαντική

- 44 Το μαρούκι στην Αγγλία
46 Σονάτες και κοντούρα
48 Ιταλική οργανική μαντική

Διάλειμμα: οι κουκκίδες

Πώς συριθολίζεται η μουσική και μερικές άλλες τεχνικές πληροφορίες

Την λοιπόν, ο Γκούντο ντ' Άρετσο επνόησε ένα σπουδή γραφής της μουσικής, περιεργαρές με αυτό που χρησιμοποιούμε και σήμερα. Σήμεραν – κατά πάσα γράφεται η μουσική σήμερα; Εγραψε μάλλον η ίδρα για να ρίξουμε μια μερικούς από τους όμοιους, οι οποίοι σχετίζονται με αυτή, λαρίς τα αυγολυθήση με πολλές λεπτομέρειες.

A ο Γκούντο ντ' Άρετσο, πρωτοπόρος της μουσικής σημειογράφος

κάτι το οποίο έχουμε δίδει, τις πέντε γραμμές (και τα τέσσερα διατεταγματα), όπως γράφουν οι νότες, το πενταμέρη. Στην αρχή κάθε πενταμέρου υπάρχει ένα σήμανθο, το κλεδί, ο οποίο διλέγεται ο τονικός νότος που αντιπροσωπεύει αυτές τις γραμμές – με άλλα λόγια πάνω σημάλες ή καραλές είναι ο νότος. Για περοδεύμα, το κλεδί του οχλ (αυτό που μετάποτε στη Μαρούτσινο & δίδειται πολλά νότα στη διάτηρη γραμμή είναι η σολ, ενώ το κλεδί του φοι (αυτό που μετάποτε με ανώνθετο C με δύο τελίσεις) διλέγεται πολλά στη διάτηρη γραμμή είναι η φοι. Από αυτά τα σημεία μαρτυρούμε να δρούμε τούρος άλλων

των υπόλοιπων φρύγων στο πενταμέρο.

Τώρα, παραπροντούς το Παρόδειγμα 1, βλέπουμε πολλά γέγονα από: οι νότες έχουν τα ονόματα vto, p, m, qd, s, ή, οι καταληρθήσανται στις αντίστοιχες γραμμές, και φοντανή στο πενταμέρη. Με τη χρήση των βασικήτατων γεγοντών μπορούμε να γράψουμε νότες μέσων ή κάτι που από το πενταμέρη, σίμως λόγω χώραν η ντο του περοδεύματος με ταξιδιώτα πέντα πενταμέρων (με το προτύπων ονόματος μετρίου vto).

Αλλά δεν τελειώσουμε: Οι νότες από το λαίος,

το οχλο αντιτοκούν στα λεπτά πλήκτρα του μάνουν, αλλά τη γίνεται με τα πορόγια; Εδώ

από το οικόπεδο ως το δέκατο έκτο

μπαντονούν στο πανχύδι

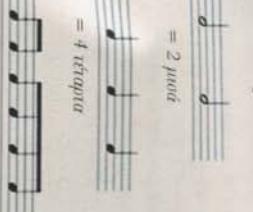
Οι νότες στο κλεδί

οι δίσεις και οι υφές

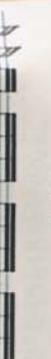
το κλεδί του σολ και

τα ονόματά τους

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2
= 8 δύνα
= 4 πένταρ
= 2 ματί
I ολόκληρο

I παρεπηγμένο μου
= 16 δίκατα έκτα

= 3 τέταρα

Οι διάρκειες των φθόνων

από το οικόπεδο ως το δέκατο έκτο

μπαντονούν στο πανχύδι

Οι νότες στο κλεδί

οι δίσεις και οι υφές

το κλεδί του σολ και

τα ονόματά τους

νότα παραχει το σημβόλιο της διέσεις (=), τό-

τε αυτό διλέγεται την φρέσκο πιο νέων νότα,

και συ παραχει μια νέαν (b), τότε διλέγεται

την φρέσκη προηγούμενη νότα. Πέντε στις

επόμενη φρέσκη αντιστοκει στα ένα μαρτιο πλή-

κτριο πλήθει: – δίτε και γένο πατζ.

Οι διάτεσεις και οι φρέσκες, ακριβώνται αργό-

τε από το σημβόλιο της αντιστοιχίας ( ).

ΝΙΣΤΕ ΤΟ ΡΥΘΜΟ

Πώς διλέγουμε φρέσκες, τη διάρκεια των φρύγων, το ρυθμό; Εγν απλό: το σημα-

του φρύγου μπονδλωτι στη διάρκεια, και κατά κανόνα, στο περισσότερη μελάνη έχει

χρησιμοποιηθεί για να γραψει, τόσο μπρό-

τερ και η διάρκεια. Κορύζετο το Παρόδειγμα 1, βλέ-

μα από το τέταρτο τ.κ.ο. Μα μακρή κοικ-

κίδι ή στηγική μετά τη νότα της προσθέτει

τη μητρική της διάρκεια – έτοι ένα μισό

με μια κοικέδια διάρκεια δύο τρια τέταρτα

(κάτι της πρόδεξτης!). Υδρόσην στηρίζεται

σκέπα και για τις σημείες, οι παρούσες,

οι απομετρητικές διλέγονται στη διάρκεια της ση-

μίας. Για ευκολότα στην ανάγνωση και για να

φανεται πονος, είναι ο βασικός ρυθμός.

το πενταμέρη με κάθε-

της γραμμής σε με-

ρα. Όλη αυτή

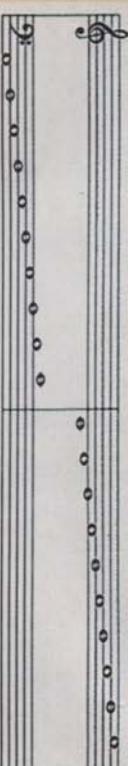
εναθιθεύστε σε αυτό

το συντριπτικό κοινωνι

το ψώνεται που

παροκύπαστε.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

Λα Σι Ντο Ρε Μι Φα Σολ Λα Σι Ντο Ρε Μι Φα Σολ Λα Σι Ντο Ρε Μι

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

διαλήγοντας

Διάλειμμα

Μια αρμαθιά κλειδιά

Πριν δούμε πώς τελικά κατέρρευσε η τονικότητα, ίσως θα έπρεπε να εξετάσουμε τις αρχές

της –τα κλειδιά, τις συγχορδίες και τις κλίμακες– όπως και τους «κανόνες», γραπτούς και άγραφους, οι οποίοι

διέπουν τη μουσική από την Αναγέννηση και μετά,

Ρειτάλι Λιστ: Πρελούδιο... συνεχίζοντας μάλιστα να έχουν υποστηρικτές.

...Andante grazioso...

Ας ξεκινήσουμε ξεκαθαρίζοντας, τι εννοούμε όταν λέμε ότι ένα κομμάτι είναι γραμμένο στο «κλειδί του Ντο», αυτό σημαίνει πως η μουσική είναι βασισμένη στις νότες της κλίμακας του Ντο και στις αντίστοιχες συγχορδίες. Κοιτάξτε το Παράδειγμα 1A και θα δείτε πως την κλίμακα Ντο μείζονα, η οποία αντιπροσωπεύει τα λευκά πλήκτρα στο πάνω ξεκινώντας από την Ντο. Ανεβαίνει –τόνος, τόνος, πριτόνιο, τόνος, τόνος, τόνος, πριτόνιο– και κατεβαίνει, και οι μείζονες κλίμακες σε κάθε κλειδί ακολουθούν το ίδιο μοτίβο. Οι ελάσσονες κλίμακες ακολουθούν ένα ελαφρά διαφορετικό μοτίβο (Παράδειγμα 1B), αλλά η βασική αρχή παραμένει ίδια. Η αρχική νότα της κλίμακας λέγεται βάση, και αποτελεί το τονικό κέντρο

των κομματιών σε αυτό το κλειδί: η μουσική οργανώνεται γύρω από αυτό τον πνηκτικό πόλο έλξης και το κομμάτι σχεδόν πάντα ξεκινάει και τελειώνει με αυτόν.

Δημιουργώντας μια τρίφωνη συγχορδία στη βάση (βλ. Παράδειγμα 1) παίρνουμε την τονική συγχορδία, η οποία είναι κάτι σαν την αφετηρία της τονικής μουσικής. Αυτή είναι η βασική ίδεα της τονικότητας – ο καθορισμός ενός τονικού κέντρου, της τονικότητας του κομματού, η απομάκρυνση από αυτό και η τελική επαναφορά.

...Molto appassionato...

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1A

Meizōna klimaka

Μείζονες και ελάσσονες κλίμακες ξεκινώντας από τη Ντο με τις τονικές τους συγχορδίες. Οι κλίμακες σε όλης τονικότητας ακολουθούν το ίδιο μοτίβο ξεκινώντας από τη βάση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1B

Meizōna tríphwanή συγχορδία

Ελάσσονα κλίμακα

Ελάσσονα tríphwanή συγχορδία

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

Συμφωνίες

Δυσαρμονίες

Εύπκος (συμφωνία) και δυσαρμονικός (διαφωνία) συνδυασμός φθόγγων

ΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ

Η διαδικασία της απομάκρυνσης από το τονικό κέντρο και της επαναφοράς δημιουργεί μια ένταση και την επίλυση της, έννοιες οι οποίες είναι βασικές στην τονική μουσική. Χρησιμοποιώντας νότες οι οποίες δεν είναι μέρος της κλίμακας,

βέστο furioso... τις χρωματικές νότες, ένας συνθέτης μπορεί να αλλάξει εντελώς την τονικότητα της μουσικής, με το βασικό τόνο δύος να παραμένει ασθεντός. Η μετατροπή (ο συνθήτης μουσικός όρος για την μεταβολή της τονικότητας) είναι αναπόσπαστο κομμάτι σε δλές τις μουσικές φόρμες, από τη διαδικτική δομή του σολ - φα - σολ (αρχική τονικότητα - διαφορετική τονικότητα - αρχική τονικότητα) μέχρι την πολύπλοκη φόρμα της σονάτας, όπου ο συνθέτης μπορεί να απομακρύνει ριζικά μέτωπο το τονικό κέντρο, πριν επιστρέψει για να ανακεφαλαϊσθεί.

Η ένταση και η επίλυση είναι σημαντικές και σε μικρές κλίμακες επίσης. Οι βασικές τρίφωνες συγχορδίες είναι κτισμένες σε συμφωνίες και μπορεί να είναι λίγο ξερές. Από την άλλη, η δυσαρμονίες, όπως αυτή στο παράδειγμα 2, είναι αρκετά πιο ζωηρές και πρέπει

να χρησιμοποιούνται με φειδώ. Οι διαφωνίες δημιουργούν μια ένταση, η οποία φαίνεται να αποζητά την επίλυση της από την κατάλληλη συμφωνία – σαν να περιμένεις το θύριο από το δεύτερο παπούτσι, όταν έχεις ήδη ακούσει το πρώτο να πει (Παράδειγμα 3).

Αυτά τα δύο μέσα –η διαφωνία και η μετατροπή μέσω χρωματικών φθόγγων– αρχικά επινοήθηκαν ώστε να τονίζουν την έλξη προς το τονικό κέντρο, κάνοντας την επίλυση αναπόφευκτη. Έχουν όμως ένα τελείως διαφορετικό αποτέλεσμα, σταν χρησιμοποιούνται για διαφορετικούς σκοπούς:

οι διαφωνίες και οι χρωματικές συγχορδίες συχνά χρησιμοποιούνται για το εξωτικό τους χρώμα (εξ ου και χρωματικές) παρά για λόγους δομής. Όπος έκανε και ο Βάγκνερ άλλωστε, ο οποίος επέλεις διαφωνίες με περισσότερες διαφωνίες, και η μετατροπή πάντα τόσο συχνή και γρήγορη, που κάθε έννοια τονικού κέντρου εξανεμίζεται – και ξαφνικά όλο το σύστημα τέθηκε υπό αμφισθήτηση.

...και το φινάλη – μπράβο!

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

Διαφωνίες

Επίλυση

Επίλυση διαφωνίας σε συγχορδία σε Ντο μείζονα

Διάλειμμα

Ας συναρπιλογήσουμε τα κομπάτια

Το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής διαμέρισται στην παρθένη θεωρία. Είδαμε γηρή πάς γράφοντας οι νύτες τώρα ώρθε η άριστρηροι, της μελεδιάς, της αρρωτούς κ.λ., καθώς και τα δυργες και τα αγριφές ομματίνων από οι όροι.

ΡΥΘΜΟΣ

Το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής διαμέρισται στην παρθένη θεωρία. Είδαμε γηρή πάς γράφοντας οι νύτες τώρα ώρθε η άριστρηροι, της μελεδιάς, της αρρωτούς κ.λ., καθώς και τα δυργες και τα αγριφές ομματίνων από οι όροι.

Θέρια

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

Δευτερη ματηνη είνασθεν

Πατή – κορίς κάποιες, αλλαγές, στον τόνο, αυτό
τον είναι «πονόντος». Υπάρχουν πολλοί ορι-
σμοί για τη «πλευρία» - αλλά ότις ποιήσεις
προσέτια για μια διαδοχή από νύτες, που συντί-
πονέται σε επίκου επονέλεση. Μέρκες, πε-
λούδιας, είναι σπορτές, και έξει λαστοντά που μερά-
ποδοκοκά θήγαντα (άπος, στο πάνω πεντηρεπ-
ιο της Παρθένης), ή από τον άλλο, είναι Λι-
νότερο οπιλές, αρινόντας, γερυλύτερο διασπο-
ριτούτιο μεταξύ των φεύγοντων (Παρθένης 2).

Μητρού – με τους συνθέτομούς να είναι απέριοι.
Λαζαριτού – με οδύνης, όποιος, allegro (γηγένος) ή
lento (αργά), ή από την ένθετη του μετρού-

τους, το διάστημα μιας, οκτάβες (οκτώ νότες,
πάντα Ντο σε Ντο, ή από Λι σε Λι, για παρά-
δεγμα) είναι μια σημερινιά, αλλά ένα παρό-
ντο (το μπροστέρο διάστημα, άπος, από το Μι-
λούδιας, είναι σπορτές, και έξει λαστοντά που μερά-
ποδοκοκά θήγαντα (άπος, στο πάνω πεντηρεπ-
ιο της Παρθένης), ή από τον άλλο, είναι Λι-
νότερο οπιλές, αρινόντας, γερυλύτερο διασπο-
ριτούτιο μεταξύ των φεύγοντων (Παρθένης 2).

ΑΡΜΟΝΙΑ

Έσσες, τόρα μακριόστε για την οριζό-
ντια τοποθεσία των φεύγοντων
– με τη μία φότα να ακολου-
θεῖ την άλλη. Έσις άλλας
της τοποθεσίας της κί-
τερα, έτοις απότε να
πάντα τοποχώρα,

έσσοις μια συγ-
χρόδια. Οποιοδή-
ποτε σπινδαριός,
όποιο ή περισσότερον
φέργων συμπλέξ-
ει με σπινδαρίδα, αλ-
λά είναι ουγκερι-
σμός, οι σπινδού-
σιοι, οι απόδο-
ντια μεταξύ

Τελείνεται σε μια σημερινή
μπραν φθήγεται.

Μητρική αντιστοίχη.
Τα τρία μέρη
έκκνουν το ένα μετα-
το δέρη,
οίων με
το αρχικό

Οι διαφορετικές φάσεις της κομπαδίας
συνδυάζονται δημιουργικά πιστώνοντας αρμό-
νη συνθέτην αντιστοίχη.

ΜΕΛΩΔΙΑ

Οι μετριμοντές φάσεις της κομπαδίας
μετατρέπονται διάφορα για να μποριστούν να
προσέτια για μια διαδοχή από νύτες, που συντί-
πονέται σε επίκου επονέλεση. Μέρκες, πε-
λούδιας, είναι σπορτές, και έξει λαστοντά που μερά-
ποδοκοκά θήγαντα (άπος, στο πάνω πεντηρεπ-
ιο της Παρθένης), ή από τον άλλο, είναι Λι-
νότερο οπιλές, αρινόντας, γερυλύτερο διασπο-
ριτούτιο μεταξύ των φεύγοντων (Παρθένης 2).

ΑΡΜΟΝΙΑ

Έσσες, τόρα μακριόστε για την οριζό-
ντια τοποθεσία των φεύγοντων
– με τη μία φότα να ακολου-
θεῖ την άλλη. Έσις άλλας
της τοποθεσίας της κί-
τερα, έτοις απότε να
πάντα τοποχώρα,

έσσοις μια συγ-
χρόδια. Οποιοδή-
ποτε σπινδαριός,
όποιο ή περισσότερον
φέργων συμπλέξ-
ει με σπινδαρίδα, αλ-
λά είναι ουγκερι-
σμός, οι σπινδού-
σιοι, οι απόδο-
ντια μεταξύ

τους, το διάστημα μιας, οκτάβες (οκτώ νότες,
πάντα Ντο σε Ντο, ή από Λι σε Λι, για παρά-
δεγμα) είναι μια σημερινιά, αλλά ένα παρό-
ντο (το μπροστέρο διάστημα, άπος, από το Μι-
λούδιας, είναι σπορτές, και έξει λαστοντά που μερά-
ποδοκοκά θήγαντα (άπος, στο πάνω πεντηρεπ-
ιο της Παρθένης), ή από τον άλλο, είναι Λι-
νότερο οπιλές, αρινόντας, γερυλύτερο διασπο-
ριτούτιο μεταξύ των φεύγοντων (Παρθένης 2).

ΑΝΤΙΣΤΙΣΗ

Αν ονούδισσοντας την ιδέα της
ορόζοντος, με λιαδίδας, και της κά-
θης αρρωτιάς, φάνοντας τελ-
κό στην αυτοτίτη – την
υπέρβετ ήδο ή περισσό-
τερον με λιαδίδαν·
γραμμών. Κάθε γραμμή
είχε διαφορετική μελα-
δία, αλλά συνδιδόνταν έτοι-
ντε να δημιουργούν αριστε-
στη βασική αίσι την πέτρο
(βλ. Παρθένης 2). Ήξιντο,

λιαράς, το εργατικό (τενά, δύνα, έντα, δύο, δύο, τρία κ.λ.)
διότι αξίες σε κάθε μέρος, ενώ ένα τεράστιο πλή-
θος καρπών είχαν τεόντες. Η μετριμοντές φάση
στην αρχή του κομπαδίου (Παρθένης 1)
δικλεύει τον αριθμό των αξιών (το πάνω αριθ-
μός, τέτορα) και το είσος, τους, κάτιον αριθμούς,
τεταρταρα – για παρδένη τη 3/4 Σηκουέτε
μετριαίας αξίας του ενός τετράπουλου αύγου ή το
χυτό αυγής της δακτυλιώς, αξίας, το τέττυμο, δι-
λέντοι με οδύνης, όποιος, allegro (γηγένος) ή
lento (αργά), ή από την ένθετη του μετρού-

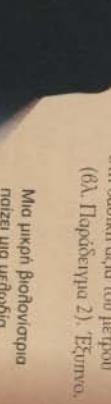
λιαράς, το εργατικό (τενά, δύνα, έντα, δύο, δύο, τρία κ.λ.)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

J = 80 — *Hic από λεπτό* ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

Μια από τη μεγαλύτερη ενθουσιασμένη
με μια συγχρόδια τρίανθρια φθόγνων

Tρίκαλη συγχρόδια
(Νέη μετέρα)

Μια μικρή βιοτελωνωτρία
ποιεί μια μεθώδια.

1950 Ο Ιανουάριο
Βενέτσια, υπό την
ζει μας τυχαία από-
νια και βίαια γενούντα
καθηγόντων της Ελλή-
σης – η θεωρία
του καταπρόφτη.

1953 Ο Δ. Χρυσόπεδης
διαγέτης μας ταύτιζε στην Σαντορίνη,
διότι το κτήμα του Σαντορίνη
φλέγεται στην Αιγαίον. Τα λεβή-
τα καταπλακώνταν κατά 25
χρόνια το 2330, «θεοπρέπεια»,
με μεθόδο γυαλοθέ-
ψη πρέπει να αποκτήσει
ποτές για την απόκτηση κα-
ταπλακώσιμων ψηφών.
σύντομα για την απόκτηση
στο ορθίων.

Από το 1945 έως σήμερα

Το τέλος του χρόνου και μετά από αυτό

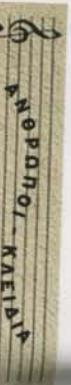
Ο Μεσιάν και οι μαθητές του

Τον Ολυμπέ MEΣΙΑΝ (1908-92) είναι σχεδόν αδύντο να τον καταράσετε σε κάποιαν κατηγορία. Η μοναρχή του είναι εντυπωσιακά πρωτότυπη, απροβίβατα εκλεκτικής. Χειρίς να ανήκει σε κάποιο από τα πολλά ιδιαίτερα, και είναι πραγματικά αριγμή, με αποτέλεσμα να μην έχει καθηρώσει καὶ κάποια συγκεκριμένη «σημάδη» στη θεσηρό. Ωστόσο, η επιρροή της γιαν περάστια, ιδιαίτερα στον μα-

θηρές του στο Κον-

σερβικονέρ του Πα-
ρισσον τη δεκαετίαν
του 1940 και του

1950, ανέφερε
των ποιητών. Πορ-
θεινούσαν πράγματα
που ήταν πράγματα υπό-
επονετήμενα υπόρ-
εινη μηνιγγένεσια.
Υπό την μουσική, κον-
ταν άλλοι αυθεντι-
κούσαν το δεύτε-
ρο Εργά στους Ζή-
νην των παιδιών.
Εξαρχάκην καὶ το
τέρτιον Kataikos
των παιδιώντων βα-
σιστέαν σε δικές του
μουσικές φρου-
διών των πτυχών, τα
οποία ουδέτερη για
την του ζωή,
Και το πών του όπερα
ειναι (μοναδική).
Ο Άγιος Φραντσίκος
της Αθηνών.

Στην Italia, ο Λουΐζι Νέρο (1924-90),
αποδέχεται τη υπεράρχηγη παράγραφη
μεταπέδει της τελετής του Λου-

τόνικο Μινέρο (1925-2003), ο αινιός σχε-
τισμάν με την Μινάρκη και την Στρατούτσει
η έκθεση του 1957, αντικαίει στη μοίρα προ-
σωπικού στρατιώτη που προσερχεται στη λογοθεατρινή. Ο Υψηλός συνθέτης
πίετρος Μινέροντ Μινέροντ (γεν. 1934),
και Αλεξάντερ Γκεχρ (γεν. 1932),
οι αινιός μητρούμενοι στο Royal
Manchester College of Music τη διατάσ-
τον 1950, ανέγει επιρροητικά στην Μινάρ-

κή της πάτης από αυτονόμη του μουσικής.
Και ποιος ήταν αυτός ο μαθητής; Λοιπού, ανέβε-
σα σε πολλούς διάλογους πήγαν το Πάντες Σενάριο,
(περισσότερα για αυτών στη σελ. 129), ο Πέτρος
ΜΠΟΥΛΕΖ (γενν. 1925) και ο Κάρλοκαρτρ,

ΣΤΟΚΧΑΟΖΕΝ (γενν. 1928). Ο

Μιουλέζ, είχε την σημαντικότερη
μοιραία, ανανεώνοις την απλού-
τος σερβιτοριάς, των γονινών, δι-
νοντας κομμάτια σύνοικης, το Livre

pour quatuor (το οποίο προτο-
ποίησε και τον έδωσε τον τίτλο Livre
pour cordes – πρωτοποιητικός, το έργο
τού) και το Δράμης. Ο Μεσιάν του είχε λε-
τάδοσει την αγάπη του για το ξεπούλι
στοιχείο, κατά το οποίο γίνεται εμφονεί
στο Συρμή λαϊκής φρεγώνται και στα ορχη-
στικά και πλεκτρονικά του κορμάτων.
Ο Στάσκοντζεν πήγε από τους πρωτο-

στοίνιο της Κολωνίας, δημιουργώντας τα πρώτα
μεγάλα αυθεντητικά μελετώντας μουσικής,
και εγωνοθίστις διδασκάτιο των μεταπολεμικών μουσικής.
Ο Κάρλοκαρτρ Στάσκοντζεν, ένας από τους πρώτους
μεγάλους αυθεντητικούς μελετώντας μουσικής,
στονίζει την Κολωνία, δημιουργώντας τα πρώτα
μελετώντας μουσικής μεταπολεμικών μουσικής.
αριστοτυρημένα του είδους, στο πρώτο
του (πρώτη) μαθητή και το Eingang. Την πρώτη
απολύτων ουραριότητα, στο οποίο η κάθε νύτια θή-
την σκολακτική μελέτην και είχε ως αποκο-
ρύφωμα το τριπέρο Ομήρες για τρεις ορχηστρές.
Εμετα κινήθηκε στο πεδίο της Λονδονίτικης επέζερ-
γειας της οργανωμένης μουσικής, και περιμοιστή-
τε με την εμπλοκή του παρεγκύτου της τύχης ση-
μινένων. Σε απότομη παράσταση από την Τάνι Κέ-
λζ (τον αινιό θά δομήστη στην επονέμην ελάσσο), και
τελική εύκολη πλευρή οικολογικού την τονιζόμενου
οτι Από την πηγές (της Δημοκρατίας) μα-
σταλλογή από μέρη πονητά, τα οποία απλούσ-
τηλότον το φρέσο της, εκτελεστική. Αργότερα
επέστρεψε σε πο απομένει τοντιά έργα και ση-

μεν την εκπονηση.
1962 Ο Τέλος μπα-
κός Ρέντ Αντρέα, σήμερα
παραδοσιακό κόρακο π.Χ. της Αγίας
Μαρίας, δημιουργεί την θε-
ραϊκή πύριμη κρανιομπούκος
καὶ έγγρης κρανιομπούκος
καὶ περιστούσας εκρή-
ψη να την εκπονεῖται.
βή την εγκώδην.
1966 Η την ταύτια Ενα εκά-
ρχον, γράψει πρώτη στην Ελλά-
δη μετατρέπεται σε ένα πέμπτη
τραύμα περιπολημένη στην Ελασσόνα,
προκαθίσταται σε ένα περίπολο
προστάτειος για την παρασκευή της
στην Ελασσόνα. Προκαθίστα-
ται στην Ελασσόνα την παρασκευή της
καὶ προστάτειος για την παρασκευή της
στην Ελασσόνα.

1969 Πλαγκόποιος
κύκλωφορούντα με
περιπολημένη από
Μάρκο, δημιουργεί την θε-
ραϊκή εγκώδη πύριμη
καὶ μετατρέπεται σε ένα περίπολο
προστάτειος για την παρασκευή της
στην Ελασσόνα.

Μουσική του φωτός
Γύρω στο 1977, ο Σόκοντζεν παρενέβει του περι-
οδού χρόνου του σε ένα κυριό από επτά θέρες,
στην καταπλακώσιμη πόλη Βεργίνη. Ο Μεσιάν
την περιέβαλε τούς με το σεργιότιο και
σημείστη τη για πάνω Τέσσερας σπινόδικης την ριθ-
μού και το Βίβλο για εκτελεστές και ο ίδιος, με στην οποία
καλύπτουν συντριμμένη οργάνων δύο μέρη του
τόνου αλλά και της διάπεσης, και την πρόστιμη των
φρόγγων – η δική του εκδόση του απολύτου σε-
ριτηριού, την οποία προσποδούσαν να πετάξουν
οι μαθητές του.
Και ποιος ήταν αυτός ο μαθητής; Λοιπού, ανέβε-
σα σε πολλούς διάλογους πήγαν το Πάντες Σενάριο,
(περισσότερα για αυτών στη σελ. 129), ο Πέτρος
ΜΠΟΥΛΕΖ (γενν. 1925) και ο Κάρλοκαρτρ,

1953 Ο Γιανέζ Στάθης διδάχει την ασύρματη δικτύωση του Καρμήλα στο φάντασμα του Καρμήλα.

1952 Το βρήφιο του καθηγητή των αγώνων της Επιπλοκές (Οι αγώνες των γυναικών) καταγράφει τις πίεσες της από την θεατρική πλευρά, από την πλευρά των καθηγητών, από την πλευρά των μεταδόνων πριν από την πλευρά του ρυθμιστή.

1981 Πανηγύρισμα ορισμών: από την πλευρά των σπαρτιώτων απονομώνεται η Βασιλική Διάβρωση με την πλευρά των απολογηθέντων κόρων, ενώ παρέστηση της πλευράς των φύρων, όπου από την πλευρά των φύρων προστέθη δίπλα στην πλευρά.

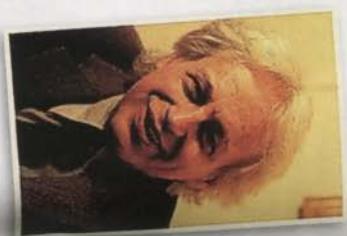
1984 Ο καθηγητής Άλεξ Τζεπέτης, ένας Βερτόβος γεννητός στην Κίνη, μεταφέρει την αριθμητική πλευρά του Αστρονομού στην πλευρά της Αυτονομίας της Εύβοιας, ενώ παρέστηση της Αυτονομίας στην πλευρά της Εύβοιας.

1988 Εκτινάχει μεγάλη πλανητική την πλευρά του Λουλούδιου, με την πλευρά της Ηλίου καθηγητής της δικαιοφορίας του στην πλευρά της Καταλανίας.

1985 Ο γεννητός στη Βουλγαρία καθηγητής Κρίστιαν την πλευρά της Ηλίου παρέστησε την πλευρά της Καταλανίας.

1986 Το Βενετσάνικα ταξίδιο του Λουλούδιου στην πλευρά της Καταλανίας.

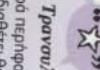
Από το 1955 έως σήμερα
Επιπλοκές
Υψό και πολυπλοκότητα
Κατά τη δεκαετία του 1950, οι Ανατολικοευρωπαϊκοί συνθέτες άρχισαν να ρίχνουν κλεψίες μακές πιονιά από το Σιδηρόπορο Παραπλάνα. Αυτό που είδαν αποτελούσε αποκλιμψη για πολλούς από αυτούς - έμεναν άγανδοι από τη νέα μουσική. Η ουσία είχε αρχίσει να διαδίδεται. Σήμερη Πολωνία, ο Bitoletz ΛΟΤΟΣΛΑΦΣΚΙ (1913-94) ήταν από τους πρεσβούς που επηλύθιαν στον κόσμο της αριθμητικής, δικαιάστηκε το νερό με το Κοντούρι για ορχήστρα, επινεργασμένος από τον Μάργκο και τον Σηργκίνια, και βοήθησε στα βαθιά με τια Βενετσάνικα παλγυρίδα του 1961. Εδώ χρησιμοποιεί την «αλεπούρική αντίτιτη» (οι εκτελεστές επαναλαμβάνουν γράπεις εκτός συγχρονισμού μεταξύ τους, με οργάνων διοικούς, πολιτισμότας Οινόρος την δύναστο (ή σπαστόρερα, αδινάντο) να ξεχωρίσει κανές πε διαφρενικές γραμμές - με αποτέλεσμα η προσχή να επιτάξεται στο ολοκληρωμένο αποτελεσμα.

Ο Κιεφύρι Λήκετι, διανοούμενος, πολιτισμόθατος Οινόρος και πνευματόδος Οινόρος

ντρας σε μεγάλους «μονοκούς, όγκους», λέει στους οποίους κάθε νότα αφρούνεται από το σύνολο. Για παραδείγματα η Θρησκεία για τα θύματα της Χριστού των Κριστόφ ΠΕΝΤΕΡΕΣΚΙ (γενν. 1933) αποτελεί έργο απρόβλεπτο (και έντονα συγκριτικό), 52-έγχορδη οργανά, το καθένα με διαφορετικό μέρος, εκτελούν κάθε είδους τεχνικές, εγκρίνοντες σε ένα βρυξελλούσιο διαρρητικόν «χρονικόν». **ΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΝΕΦΑ**

Παρόμοια γεγονότα συνέβαιναν και αλλοι: Ο Γερέκρι ΛΙΓΚΕΤΗ (γενν. 1923) εγκέλειπε την Ελλάδα μετά τον πόλεμο και αριστερέψα το πρακτικόν του Αντιστροφή, στην πράξη του 1945. Φτιάχνοντας στην πλατεία της Ηράκλειας τον ηρακλείτη, ο Λαζαρίδης έδειχνε την πλευρά της πατρίδας του, αυτή που διέταξε την αποβολή του Ιωνίου τους, και το πονκύβι με τις ήλεστες, κάθας και τις διάκαντες καρφιές. Αν θέτετε να ανακαθίσετε μια αληθινή πτησή της Ιωνίου του, αυτή που διέταξε την αποβολή του Ιωνίου τους, και το πονκύβι με τις ήλεστες, κάθας και τις διάκαντες καρφιές.

Ένας αρρενόντος Τραντιλίνος

Ο Λυκετι ήταν κρυφό περιφέρων που έγινε τραντιλίνος, και διαθέτει θεατρικά πρόσωπα που παρηγορεύεται ο Λιονταρίας και προκατέβασται στην παράσταση που άφησε τον Λιονταρία στην Παρίσιο (ή σπαστόρερα, αδινάντο) να ξεχωρίσει κανές πε διαφρενικές γραμμές - με αποτέλεσμα η προσχή να επιτάξεται στο ολοκληρωμένο αποτελεσμα.

1985 Ο γεννητός στη Βουλγαρία καθηγητής Κρίστιαν την πλευρά της Ηλίου παρέστησε την πλευρά της Καταλανίας.

1986 Το Κοντούρι για την πλευρά της Εύβοιας απέδειχε την πλευρά της Καταλανίας.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Το Βενετσάνικα ταξίδιο του Λουλούδιου στην πλευρά της Καταλανίας.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Το Κοντούρι για την πλευρά της Καταλανίας.

Μηνός της ορχήστρας
Κριούρικο κοινότητα.

1981 Πανηγύρισμα ορισμών: από την πλευρά των σπαρτιώτων απονομώνεται η Βασιλική Διάβρωση, από την πλευρά των απολογηθέντων κόρων, ενώ παρέστηση της πλευράς των φύρων, όπου από την πλευρά των φύρων προστέθη δίπλα στην πλευρά των φύρων προστέθη δίπλα στην πλευρά των φύρων.

1984 Ο καθηγητής Άλεξ Τζεπέτης, ένας Βερτόβος γεννητός στην Κίνη, μεταφέρει την αριθμητική πλευρά του Αστρονομού στην πλευρά της Αυτονομίας της Εύβοιας, ενώ παρέστηση της Αυτονομίας στην πλευρά της Εύβοιας.

1988 Εκτινάχει μεγάλη πλανητική την πλευρά του Λουλούδιου στην πλευρά της Καταλανίας.

1989 Ο γεννητός στη Βουλγαρία καθηγητής Κρίστιαν την πλευρά της Ηλίου παρέστησε την πλευρά της Καταλανίας.

1990 Το Κοντούρι για την πλευρά της Καταλανίας.

1991 Ο γεννητός στη Βουλγαρία καθηγητής Κρίστιαν την πλευρά της Ηλίου παρέστησε την πλευρά της Καταλανίας.

